Löppe-sõña luggejale.

Kalendri-wäljaandja istus mõne näddala eest kässi põssakil waikses kambris, sõrmed kõrwa taggant mõnusat nõuu otsides, mis juttu järki täñawuse Kalendri sabbasse piddi lissama? kui uks äkkitselt lahti läks ja üks wisakas mees, Tartust tulles, pakkikesega tuppa astus. „Hans Kaspar Tuñe“ seisis pakki peale kirjotatut, sellepärrast piddime 10 koppikat õbbedat weddamise palgaks maksma, sest et muud sähherduse niñelist siin kuskil ei elka. Pakki lahti tehhes leidsime essiteks sõbraliku sõñumiku Laakmanni käest, kes mele tulletas, kudda ue Kalendri sündimise tund jubba ukse ees, agga sabba-koormast mitte kibbetki kirja kokkoseadja kätte ei olle tallitatud. Nüüd olli kirus käes, siiski ei raatsind pakkikest watamiseta käest ärra panna. Mis pikkemalt silma putus, näitas ni uskmata iñe, et silma õerumine tük aega witis, enne kui selget arru saime, kas nähtaw assi uñenäggo wai tõssi piddi ollema. Nelli keña pildikujjudega ramatokesi, mitme kordse pabberi sisse mässitud, seisid pakkikese tumes. Ramatokeste-ristitut nimi olli

Ma-ilm

ja mõnda mis seal sees leida on.

Oh, sa iñeline! mis targast nüüd meie Ma-rahwast ühhekorraga akkatakse teggema! Mis meie suggused waesed Kalendri sabba-lojad ni targa luggejatele udist jõuame pakkuda? Jubba tännini teggi assi kibhelemist küllalti ja ei olnud wõimalik kõikide sowimist täita,

sest mõned iñustasid waimolikusi, teised jälle ilmlikust luggusi kuulda sada; üks ossa tahtis ohkamisi ja silmalaugude nisutust, teine kissendas pakkitades: „andke nisuggust tükki, et ihhukarwad luggedes püsti tõusewad!“ Kes nende tahtmisi jõudis täita? Seal juhtus koggemata waña Reinowadderi lorri meil silma, kellest paar aastat tükkikese turrule wisime; agga jubba luggemise liigniñi: „ennemuistene jut“ tõmbas mitme mehhe niña kärssi, enne kui pikkemalt juttu aisotama läks. „Tühhi lorri!“ kõllas mitmelt poolt meie kõrwa.

Keña „Ma-ilma“ ramat ühhelt poolt, ja Tallinna maalt ealitsetud sõñumid teiselt poolt, sundisid tänniste teed mahha jätta ja ülle raatma unt tallata, kus peal — kui käik önnelikul tunnil assus — eddespiddi eddasi tahhame minna. — Täñawuse Kalendri luggemine ilmutab tõtteliku waña aegsid juhtumisi, mis iggamehhe teadmise pired laiemale wõiwad weñitada, ja pealegi ristirahwale endisest usso seisusest täieliku kujju silma ette towad. Kül same eddespiddi ristisõitjatest pikkemalt räkima. Kui meie ka omalt kohhalt ristisõido tuhhinat eñam selle silmaga ei wõi wadata, kudda rahwas kahhekssa saa aasta eest sedda asja watas, ja meie täielikum risti-usso-õppetuse tundmine kolleda wagga werre wallamise pärrast meid mittu kord kohkuma sunnib; siiski peame teiselt poolt äbbenedes selle sure aea peale taggasi watama, kus põllew usso waimustus ni suri asju Ilmale sünnitas, et rahwas törkumata ja rõemuga ellu ja warra usso pärrast ärraandsid.